

Linnégatan

Där Linnégatan går rann tidigare en bäck som hette Djupedalsbäcken. Vattnet hade sitt ursprung i Änggårdsbergen, och rann via fågeldammarna ner mot älven.

I slutet av år 1878 beslutades att Djupedalsbäcken skulle fyllas igen och att vattnet skulle ledas bort genom en kulvert som mynnade ut i Göta älv.

Kring mitten av 1700-talet fanns vid området kring Järntorget/Första Långgatan en herrgård. Herrgården som beboddes av den tysk-holländska familjen Amilja hade en stor trädgård som sträckte sig ända ner till Göta Älv, och runt om fanns en tydlig avgränsning i form av ett rött plank som markerade gränsen mot samhället utanför. För att de anställda skulle hitta rätt, införde man ett koordinatsystem i parken. De gator som gick parallellt med Göta Älv fick heta Långgator och de gator som gick vinkelrätt mot Älven kallades Tvärgator. Och det är namn som ännu lever kvar.

I handlingar från 1880-talet kallas det som nu är Linnégatan "Nya gatan, eller Avenyen från Jerntorget till Slottsskogen", och ännu längre tillbaka var namnet Första Tvärgatan. Det var 1882 som man bestämde sig att döpa gatan efter Carl von Linné. Denne sa när han besökte Göteborg på 1700-talet att "inbyggarna må väl och äga sköna samt vackert möblerade hus".

Många av husen längs Linnégatan är från början av 1900-talet, men flera gamla hus revs i början av 1980-talet och ersattes av moderna hus av samma storlek, med viss inspiration av de gamla husen. Gatans enda träbyggnad är Villa Ideborg med gaturummet 32. Huset från 1898 är förklarat som byggnadsminne.

Gatan är känd för sina många restauranger och kaféer. De tidigare förträdgårdarna används nu till stora uteserveringar, vissa av dem permanenta.

Sedan början av 1900-talet har det funnits en spårvägslinje mellan Järntorget och Slottsskogen.

Källor:

Bok: "Göteborg berättar igen". Bengt A Öhnander.

ISBN 91-7029-149-7

Webb: Alvhem Mäkleri och Interiör.